

færdsproblem, som en øget kontrol også kunne sætte fokus på.

Det er ingen hemmelighed i de debatter, der foregår, at hele spørgsmålet om antibiotika i svinebesætningerne er en af de ting, der er med til at skabe større risiko for antibiotikaresistens, som kan få meget alvorlige konsekvenser også her, når man ser, at man bruger antibiotika, ganske ofte meget massivt til smågrise – i realiteten også som led i at forebygge sygdomme mere end i at give det enkelte syge dyr behandling.

Vi har også set, at ved de stadig større malkekvægsbesætninger har ministeren jo – fødevarerministeren, ikke justitsministeren, vi må give de rette ministre skyld for de rigtige ting i den her debat – været med til at sikre, at man kan have endnu større besætninger. Det er sådan lidt kuriøst, fordi vi har sådan en diskussion kørende, og vi har en arbejdsgruppe nedsat, som skal se på mulighederne for at sikre, at malkekvæg kommer på græs. Det er jo sådan set fremgået af meget af debatten, at det er et stort problem, at hvis man har nogle rigtig store besætninger, så er det ekstra besværligt at få køer på græs. Men på trods af at der altså i Justitsministeriet foregår et udredningsarbejde om den her problemstilling, hvor i hvert fald mange har givet udtryk for, at det kunne være et stort dyrevelfærdsmæssigt fremskridt, hvis kørerne kunne komme på græs, så vedtager fødevarerministeren samtidig nogle retningslinjer, der formentlig vanskeliggør den proces.

Alt i alt er der god brug for mange tiltag, der kan forbedre dyrevelfærden. Det her forslag er et lille, beskedent forslag, og derfor er det også underligt, at det ikke bare kan vedtages umiddelbart; men vi må jo vente at se, hvad der sker i det videre forløb.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kl. 19:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kristen Touborg (SF):

Tak for debatten. Jeg synes, det har været en væsentlig debat, vi har haft.

Jeg synes, det er en debat, som vi er nødt til at tage, også i fuld offentlighed. Jeg skal medgive, at vi, da vi fremsatte forslaget, havde en forventning om, at vi vel på et eller andet tidspunkt i nærheden af den her første behandling ville skulle have forhandlinger om veterinærområdet, men vi var nu alligevel enige om, at det ville

være godt at få en bred og generel debat om det her, fordi der jo ikke just er lagt op til, at der sådan er de store midler i de forhandlinger, vi skal have om veterinærområdet. Så det er sådan overordnet baggrunden for at svare på den kritik, der undervejs har været af, at vi har fremsat forslaget nu, lige bestemt på nuværende tidspunkt.

Det er blevet fremhævet nogle gange, at vi har en velfærdskontrol, som man gerne vil gøre risikobaseret og dermed bedre.

Det er jeg enig i at man fint kan gøre. Problemet er jo bare, at man, når man risikobaserer, så måske kommer hvert tredje år i nogle få besætninger, og at der så går 50 år imellem, at man kommer i andre. Der må vi jo nok sige, at det så er det samme, som at man overhovedet ikke har nogen kontrol, og det tror jeg altså ikke på at man kan få til at køre på forsvarlig vis.

Justitsministeren sagde noget om, at tillid er godt, men at kontrol er bedre, og dertil vil jeg jo svare, at tillid er godt, men at kontrol er nødvendig, og jeg mener meget, at kontrol er nødvendig.

Når Venstres ordfører sammenligner læger og dyrlæger og spørger, om man så heller ikke kan stole på lægerne, så vil jeg gerne præcisere, at forskellen på det jo er, at dyrlægerne får deres brød direkte som følge af, at de har kunder i landbruget, og det vil sige, at de, hvis de ikke er nogenlunde medgørlige, altså sådan som landmanden synes de skal være, så faktisk mister kunden. Det er altså direkte koblet op på dyrlægens brød, og derfor er det ikke den samme måde at agere på. Og derfor er det ikke godt nok, at man bruger sundhedsrådgivningen og bruger de praktiserende dyrlæger til det her; der skal en reel offentlig kontrol til, for at det skal kunne fungere.

Vi har snakket noget om egenkontrol. Jeg er enig i, at egenkontrol er udmærket at have, men det er et stort problem, hvis egenkontrolprogrammet ikke kontrolleres af en offentlig instans, for så er egenkontrolprogrammet jo meget lidt værd, og derfor skal vi også af den grund have nogle flere offentlige kontroller.

Jeg har over for nogle ordførere nævnt det der paradoks med, at landbruget selv har besluttet, at englandsgrise skal have velfærdsbesøg hvert år, men at vi åbenbart mener, at det er nok at have velfærdsbesøg hvert 20. år i resten af besætningerne. Det er da et paradoks, som man må undre sig lidt over at vi egentlig synes er forsvarligt.